Порятунок тюремного охоронця

Мій чоловік казав, що я безкорислива людина. Він неодноразово помічав, що я віддаю свій одяг іншим, аж поки не спорожню шафи. Я згодна з ним, бо мені справді не подобається триматися за майно. Я хочу подарувати все, що маю, тим, хто день і ніч наполегливо працює заради провидіння. Так само, як я це робила в церкві в Чонпадоні, у резиденції Ханнам-дон у Сеулі, тут, на берегах озера Чонпьон, я відкриваю нашу шафу і віддаю одяг та взуття місіонерам і гостям, які приходять сюди. Сорочки і штани, ремені та краватки мого чоловіка, а також мій одяг і аксесуари знаходять нових власників. Коли я бачу членів церкви, які так багато працюють, я почуваюся спокійніше, якщо віддам їм якусь річ, хоч і невелику.

18 листопада 1995 року: відвідування Центру соціального забезпечення

в Аккрі, Гана

Коли я буваю в Африці чи Південно-Африканській Республіці, то інколи їжджу в дитячі будинки та бідні райони. Втілюючи прагнення допомагати іншим, у 1980-х роках ми заснували Міжнародний фонд допомоги та дружби (IRFF — International Relief Friendship Foundation), а нещодавно започаткувала проєкт федерації жінок «Поділись любов'ю на 1 %» та інші некомерційні організації служіння. Також я створила «Вонмо Пьонґе» — фонд для надання стипендій перспективним студентам коледжів з високими ідеалами. Коли я бачу людей, які потребують допомоги, я не можу пройти повз них. Це і є природа істинної любові, що бере початок у самій глибині Шімджон Небес.

Що стоїть на першому місці — життя чи любов? Більшість людей відповідає, що життя. «Зрештою, — кажуть вони, — тільки коли є життя, може бути і любов». На мій погляд, любов має бути на першому місці. Беручи до уваги тільки зовнішні чинники, ми вважаємо вихідною точкою наше народження, але любов була й до нього. Наші тіло і душа походять від батьків. Якби не любов наших батька і матері, нас би не існувало в цьому світі. Ми ніколи не повинні зрікатися любові, навіть якщо це означає, що доведеться віддати своє життя. Ми народилися через любов, тому повинні йти шляхом любові і померти за любов.

Я кажу про вічну і безумовну любов — істинну любов, а не про щось тимчасове й умовне. Щоб досягнути істинного щастя, ми маємо практикувати істинну любов. Істинна любов означає жити заради інших й служити іншим, а не бути тим, кому служать. Істинна любов означає безкінечно прощати. Ісус сказав нам «прощати сімдесят разів по сім». Навіть коли він прибитий до хреста, а солдати пронизували його тіло списами, Ісус просив Бога: «Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять».

Колись мій чоловік врятував життя японському тюремному охоронцю, який жорстоко його катував. Його мордували в поліцейському відділі провінції Кьонгі, що в Південній Кореї, під час японського колоніального

режиму. Після звільнення Кореї 1945 року цей поліцейський не міг повернутися до Японії. Він переховувався, але корейці знайшли його і хотіли вбити. За кілька годин до того, як поліцейський Кумада Хара мав померти, про це дізнався мій чоловік. Він звільнив пана Хару і посадив на невеликий корабель, що серед ночі покинув Корею.

Уміння пробачати свого ворога і готовність врятувати йому життя не з'являється за одну ніч. Для цього нам потрібно звільнити душі від образ і гніву й побачити Бога в очах нашого ворога. Батько Мун зумів це зробити, бо не вважав пана Хару своїм ворогом. Навіть під час тортур він молився за нього і пробачав йому. Цього можливо досягнути, лише якщо жити безкорисливо.

Зло — це коли ви дієте заради власної вигоди, тоді як добро означає служіння іншим за умови, що ви забуваєте те, що зробили. Істинна любов буяє, коли ми віддаємо і забуваємо. Любов не вичерпується, коли ми віддаємо її. З істинною любов'ю все зовсім інакше: вона є джерелом, потік котрого лише збільшується. Крокуючи шляхом любові, ти відчуваєш, що дав недостатньо, навіть коли даруєш щось цінне. Істинна любов не робить людину гордовитою, а, навпаки, людина шкодує, що не може віддати ще більше.

Істинна любов рухається по колу, тому не має ні початку, ні кінця. Любов не має меж, інакше б вона не була істинною. Вона завжди нова, хоч і незмінна. Істинна любов залишається, незалежно від зміни обставин чи оточення. Вона не старіє і не черствіє; вона завжди свіжа: навесні і влітку, восени і взимку, в молодості, в дорослому віці і у старості.

Істинна любов — це сила, що навіки поєднує чоловіка і жінку. Якщо ви всім серцем любите один одного — ваша кохана людина живе у вас, а ви живете в ній. Істинна любов — це єдине, чого справді прагнуть люди. Вона перетворює будь-який смуток і біль на радість. Грішний світ запрограмував нас уважати, що коли ми щось віддаємо, то ми його втрачаємо. Проте в істинній любові все навпаки: що більше ми віддаємо, то більше отримуємо. Тож коли наше мислення зміниться із бажання

отримувати любов на бажання її давати, то неодмінно запанує мир у світі.

Revision #2
Created 2022-10-16 19:59:18 UTC by andres
Updated 2022-11-03 16:00:29 UTC by andres